

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 26 november 2009 (27.11)
(OR. en)**

**16437/1/09
REV 1**

COPEN 231

NOTA

van: het voorzitterschap
aan: de Raad

nr. vorig doc.: 15895/09 COPEN 226

Betreft: Ontwerp [...] betreffende de overdracht van strafvervolgning

I. INLEIDING

1. In brieven die het secretariaat-generaal in juni en juli 2009 heeft ontvangen, hebben het Koninkrijk België, de Republiek Bulgarije, de Tsjechische Republiek, het Koninkrijk Denemarken, de Republiek Estland, de Helleense Republiek, het Koninkrijk Spanje, de Franse Republiek, de Republiek Litouwen, de Republiek Letland, de Republiek Hongarije, het Koninkrijk der Nederlanden, Roemenië, de Republiek Slovenië, de Slowaakse Republiek en het Koninkrijk Zweden een initiatief ingediend voor een kaderbesluit van de Raad betreffende de overdracht van strafvervolgning.
2. Tijdens de bespreking van het voorstel voor een kaderbesluit hebben acht lidstaten een voorbehoud voor behandeling door het parlement gemaakt. Twee lidstaten maken ook een algemeen studievoorbehoud, één lidstaat maakt een taalkundig voorbehoud bij de tekst van het kaderbesluit.

3. De Groep samenwerking in strafzaken heeft het voorstel tijdens haar vergaderingen van juli tot en met november 2009 besproken, en heeft in die periode vier lezingen van de tekst voltooid.
4. Op 23 oktober 2009 heeft de Raad JBZ bevestigd dat er steun bestaat voor het voorstel om een gemeenschappelijk juridisch kader tot stand te brengen voor de overdracht van strafvervolging tussen de lidstaten, teneinde de strafvervolgingen efficiënter te maken en de goede rechtsbedeling in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te verbeteren.
5. Voorts is een voorlopig akkoord bereikt over de bepalingen betreffende de algemene procedure voor de overdracht van strafvervolging, dat door de Raad JBZ op basis van 14308/1/09 REV 1 is bevestigd, met dien verstande dat het tijdens latere besprekingen nodig kan blijken deze bepalingen opnieuw te bezien. Daarna zijn de resterende bepalingen besproken.
6. Het voorzitterschap wil het debat over de tekst voortzetten, met het oog op politieke aansturing door de Raad over hoe een instrument betreffende de overdracht van strafvervolging, dat het Verdrag van Lissabon als rechtsgrondslag zou hebben, er inhoudelijk moet uitzien.
7. De tekst in bijlage II bij deze nota is het resultaat van de besprekingen die tot dusver in de voorbereidende instanties van de Raad zijn gevoerd. Specifieke opmerkingen van de delegaties staan in de voetnoten bij de artikelen en overwegingen.

II. VRAAGSTUKKEN VOOR HET DE RAAD

8. Het voorzitterschap en een groot aantal delegaties zijn van mening dat een regeling waarbij voor de overdracht van vervolging afgeleide rechtsmacht kan worden gevestigd (wat betekent dat, indien de lidstaat geen originele rechtsmacht heeft, de overdracht zelf tot de vestiging van rechtsmacht leidt), een meerwaarde biedt in vergelijking met de regeling van het ontwerp-kaderbesluit zoals die er nu uitziet. Daarom is in **artikel 5** van het ontwerp een regeling opgenomen voor het vestigen van afgeleide rechtsmacht. Dit is evenwel, zo blijkt uit de besprekingen van het voorstel, een complex vraagstuk.

9. Het voorzitterschap was, op basis van de opmerkingen van de delegaties over de verschillende versies van het voorstel, tot de conclusie gekomen dat de lidstaten in meerderheid voor de regeling met afgeleide rechtsmacht te vinden zijn, maar een aantal lidstaten heeft moeite met dit aspect van het voorstel. Om de lidstaten die fundamentele bezwaren hebben tegemoet te komen, zijn verschillende versies van deze bepaling (een opt-in- en een opt-outscenario) voorgesteld. Bij die oplossingen zijn echter vraagtekens geplaatst.
10. Op dit ogenblik is er voor de overdracht van strafvervolgning binnen de Unie een aantal uiteenlopende juridische oplossingen voorhanden. Dit werkt rechtsonzekerheid en onverenigbaarheid tussen rechtssystemen in de hand, en is strijdig met de doelstelling van het Verdrag om binnen de Unie een ruimte van recht tot stand te brengen. Het voorzitterschap beschouwt de overdracht van strafvervolgning als een ontbrekende schakel in de samenwerking tussen de lidstaten, en is ervan overtuigd dat een bepaling betreffende de vestiging van rechtsmacht één van de hoekstenen van die samenwerking zou kunnen vormen.
11. Het voorzitterschap aarzelt derhalve om een rechtsmachtmechanisme in te voeren dat gezien de verscheidenheid aan rechtsstelsels in de Europese Unie, op de grootste gemene deler hiervan zou uitkomen. Voorts zou dit scenario kunnen leiden tot een samenwerkingsmodel dat minder ver gaat dan het model dat op dit ogenblik van kracht is in de dertien lidstaten die het Verdrag van de Raad van Europa van 1972 betreffende de overdracht van strafvervolgning hebben geratificeerd. Het voorzitterschap vindt dat het de Europese Unie menens dient te zijn met het haar voornemen om een gemeenschappelijke ruimte van vrijheid, veiligheid en recht tot stand te brengen.
12. Het voorzitterschap is dan ook van mening dat alle lidstaten een inspanning moeten doen om deze gemeenschappelijke ruimte een stap dichterbij te brengen. Alle lidstaten zouden, opdat een instrument betreffende de overdracht van strafvervolgning kan worden toegepast, opdat in enigerlei mate verplicht moeten worden hun nationale bepalingen inzake rechtsmacht te verruimen tot strafbare feiten die buiten hun grondgebied zijn gepleegd. Dit zou de strijd tegen grensoverschrijdende criminaliteit ten goede komen. Doel moet zijn een gemeenschappelijke oplossing voor alle lidstaten te vinden.

13. Tegelijkertijd is het voorzitterschap van mening dat lidstaten die het Verdrag van de Raad van Europa van 1972 hebben geratificeerd, en daarmee reeds een ruime bepaling betreffende de vestiging van rechtsmacht hebben aanvaard, de mogelijkheid moet worden geboden om te blijven samenwerken op grond van dat Verdrag.
14. Als grondslag voor rechtsmacht worden in sommige of alle lidstaten de volgende criteria gehanteerd: het grondgebied waar het strafbaar feit is gepleegd, de nationaliteit of de verblijfplaats van de verdachte of de beschuldigde, dan wel het slachtoffer van het strafbaar feit (actief en passief personaliteitsbeginsel) en de vraag of het strafbaar feit rechtstreeks tegen de soevereiniteit of de veiligheid van de staat is gericht. Voorts is in sommige lidstaten het universaliteitsbeginsel van kracht. Behalve naar aanleiding van deze beginselen dient rechtsmacht ook te worden overwogen indien er in de lidstaat van de ontvangende autoriteit een procedure loopt ten aanzien van dezelfde of verwante feiten waarbij een criminele organisatie is betrokken, dan wel tegen dezelfde persoon.
15. In bijlage I wordt verduidelijkt hoe afgeleide rechtsmacht kan worden gevestigd.
16. *Het voorzitterschap geeft derhalve het volgende in overweging:*
- de Raad neemt nota van de stand van zaken met betrekking tot de inhoud van de tekst in bijlage II, en
 - hij houdt een oriënterend debat over en zorgt voor aansturing betreffende de volgende punten:
 - 1) dient de lidstaten die het Verdrag van de Raad van Europa van 1972 hebben geratificeerd de mogelijkheid te worden geboden te blijven samenwerken op basis van dat verdrag?
 - 2 a) dient de Unie te beschikken over een regeling voor de overdracht van strafvervolgning die niet beperkt mag blijven tot de laagste gemeenschappelijke noemer?
 - b) zo ja, in welke mate dient afgeleide rechtsmacht dan te worden gevestigd en welke beginselen inzake rechtsmacht moeten in dat geval als richtsnoer worden genomen voor het verdere overleg binnen de Unie op dit gebied?

*Tekst van het voorzitterschap waarin wordt verduidelijkt hoe afgeleide
rechtsmacht kan worden gevestigd.*

Artikel 5 (...) Rechtsmacht

- [1 Voor de toepassing van dit [...] zorgt elke lidstaat ervoor dat hij ten minste in de onderstaande situaties rechtsmacht heeft om overeenkomstig het nationale recht een strafbaar feit te vervolgen waarop (...) het recht van een andere (...) lidstaat van toepassing is:
- a) het grootste deel van de gevolgen van het strafbare feit of een substantieel deel van de uit het strafbare feit voortvloeiende schade situeert zich op het grondgebied van de andere lidstaat;
 - b) de verdachte of beklaagde is onderdaan van of heeft zijn gewone verblijfplaats in de andere lidstaat ;
 - c) in de andere lidstaat loopt een strafprocedure tegen de verdachte of beklaagde;
 - d) in de andere lidstaat wordt voor dezelfde of voor verwante feiten een strafprocedure gevoerd waarbij andere personen betrokken zijn, met name wanneer die betrekking heeft op dezelfde criminele organisatie;
 - e) het slachtoffer is onderdaan van of heeft zijn gewone verblijfplaats in de andere lidstaat.
2. Rechtsmacht die uitsluitend uit hoofde van lid 1 door een lidstaat wordt gevestigd, kan alleen worden uitgeoefend op grond van een verzoek om overdracht van vervolging.]

ONTWERP [...]
betreffende de overdracht van strafvervolging

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Unie heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te handhaven en te ontwikkelen.
- (2) Met het oog op doelmatiger strafvervolgingen schrijft het Haags Programma ter versterking van vrijheid, veiligheid en recht in de Europese Unie¹ de lidstaten voor, zich te beraden op de mogelijkheden om vanuit een oogpunt van een goede rechtsbedeling in grensoverschrijdende multilaterale zaken de vervolging in één lidstaat te concentreren.
- (3) Eurojust is in het leven geroepen om de coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten inzake onderzoek en vervolging te stimuleren en te verbeteren.
- (4) Het Kaderbesluit van de Raad over het voorkomen en beslechten van geschillen over de uitoefening van rechtsmacht bij strafprocedures² behandelt de nadelige gevolgen van een situatie waarbij verscheidene lidstaten bevoegd zijn om een strafprocedure te voeren met betrekking tot dezelfde feiten en jegens dezelfde personen. Dat kaderbesluit bevat een procedure voor informatie-uitwisseling en rechtstreeks overleg, om te vermijden dat het beginsel "ne bis in idem" wordt geschonden.

¹ PB C 53 van 3.3.2005, blz. 1.

² PB L ...

- (5) Ter wille van een grotere efficiëntie van onderzoek en vervolging moet de justitiële samenwerking tussen de lidstaten verder worden ontwikkeld. Om grensoverschrijdende misdaad aan te pakken is het essentieel dat de lidstaten over gemeenschappelijke voorschriften beschikken wat de overdracht van vervolging betreft. Die gemeenschappelijke voorschriften helpen inbreuken op het "ne bis in idem"-beginsel te voorkomen en ondersteunen de werkzaamheden van Eurojust. Voorts moet er in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht een gemeenschappelijk juridisch kader zijn voor de overdracht van vervolging tussen lidstaten.
- (6) Dertien lidstaten hebben het Verdrag betreffende de overdracht van strafvervolging van de Raad van Europa van 15 mei 1972 bekrachtigd, en passen het toe. De overige lidstaten hebben zulks niet gedaan. Om het andere lidstaten mogelijk te maken een procedure in te stellen, hebben sommige van die lidstaten een beroep gedaan op het mechanisme van het Verdrag van de Raad van Europa aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken van 20 april 1959, in combinatie met de Overeenkomst betreffende de wederzijdse hulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie van 29 mei 2000¹. Weer andere lidstaten hebben hun toevlucht genomen tot bilaterale overeenkomsten of informele samenwerking.
- (7) In 1990 is een overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschap betreffende de overdracht van strafvervolging ondertekend. Die overeenkomst is wegens onvoldoende bekrachtigingen evenwel niet in werking getreden.
- (8) Bijgevolg ontbreekt het aan een uniforme procedure voor samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van overdracht van vervolging.
- (9) Dit [...] biedt een gemeenschappelijk juridisch kader voor overdracht van strafvervolging tussen lidstaten. De in het [...] vervatte maatregelen zijn bedoeld om de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten te verruimen middels een instrument dat de efficiëntie van de strafvervolging vergroot en de rechtsbedeling verbetert; in dat instrument worden namelijk gemeenschappelijke voorschriften aangereikt wat betreft de voorwaarden waaronder de strafvervolging die in een lidstaat is ingesteld, aan een andere lidstaat kan worden overgedragen.

¹ PB C 197 van 12.07.00, blz. 3.

- (9bis) Voor de toepassing van dit [...] dient het begrip strafvervolgning te worden uitgelegd overeenkomstig het nationale recht en de nationale procedures van de lidstaten, hetgeen inhoudt dat overdracht mogelijk is in verschillende fasen, zowel vóór als tijdens het proces.
- (10) De lidstaten zullen de bevoegde autoriteiten aanwijzen, en wel op zodanige wijze dat dit het beginsel van rechtstreeks contact tussen autoriteiten bevordert.
- (11) De bevoegdheid om dit [...] toe te passen verwerft een lidstaat wanneer die hem door een andere lidstaat wordt toegekend.
- (12) Ten behoeve van de tenuitvoerlegging van vonnissen in andere lidstaten hebben de lidstaten verscheidene kaderbesluiten van de Raad inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafrechtelijke vonnissen aangenomen; hier wordt in het bijzonder gerefereerd aan Kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties¹, Kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie², en Kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en proeftijdbeslissingen met het oog op het toezicht op proeftijdvoorwaarden en alternatieve straffen³. Het onderhavige [...] vult de bepalingen van genoemde kaderbesluiten aan, en laat de toepassing ervan onverlet.
- (12bis) De overdragende autoriteit moet rekening houden met de mogelijkheid bewijsmateriaal van andere lidstaten via wederzijdse erkenning van rechterlijke beslissingen en wederzijdse rechtshulp te verkrijgen voordat zij de overdracht van strafvervolgning overweegt op grond van het feit dat het belangrijkste bewijsmateriaal zich in de andere lidstaat bevindt.

¹ PB L 76 van 22.3.2005, blz. 16.

² PB L 327 van 5.12.2008, blz. 27.

³ PB L 337 van 16.12.2008, blz. 102.

- (12 ter) Wanneer het slachtoffer een wezenlijk belang heeft bij de overdracht van vervolging, kan de overdragende autoriteit bij het maken van de afweging of op die grond om overdracht moet worden verzocht, in het bijzonder rekening houden met situaties waarin het slachtoffer weliswaar niet zijn woonplaats heeft in de andere lidstaat, maar daar wel tijdelijk verblijft, bijvoorbeeld omdat deze persoon daar als slachtoffer van een strafbaar feit van mensenhandel naartoe is gebracht, of met situaties waarin het slachtoffer objectieve redenen heeft om niet naar de lidstaat van de overdragende autoriteit te reizen, bijvoorbeeld omdat hij in een getuigenbeschermingsprogramma zit.
- (13) Bij de toepassing van dit [...] moet rekening worden gehouden met de legitieme belangen van de verdachten of beklaagden, alsmede met die van de slachtoffers. Niets in dit [...] staat er evenwel aan in de weg dat de bevoegde justitiële autoriteiten bepalen of de vervolging wordt overgedragen.
- (13 bis)¹ Bij het beoordelen van het legitieme belang van verdachten en beklaagden om van een voorgenomen overdracht in kennis te worden gesteld, moet rekening worden gehouden met de risico's die dit inhoudt voor de strafprocedure tegen deze persoon.
- (13 bis) De rechten van het slachtoffer waarnaar verwezen wordt in Kaderbesluit 2001/220/JBZ van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure, moeten bij de toepassing van het onderhavige [...] in aanmerking worden genomen.
- (13 ter) Dit [...] belet de lidstaten niet om slachtoffers krachtens het nationale recht ruimere rechten te verlenen.
- (14) Niets in dit [...] staat eraan in de weg dat personen kunnen bepleiten dat zij in hun eigen of in een andere jurisdictie moeten worden vervolgd, indien het nationale recht daarin voorziet.

¹ Studievoorbehoud van één lidstaat. Eén delegatie stelt voor "moet" te vervangen door "kan".

- (15) De bevoegde autoriteiten moeten worden aangemoedigd met elkaar overleg te plegen voordat om overdracht van vervolging wordt verzocht, en telkens wanneer dat voor een vlotte en efficiënte toepassing van dit [...] nodig wordt geacht.
- (15 bis) Bij de behandeling van een overdrachtsverzoek dient de overdragende autoriteit steeds wanneer dat nuttig wordt geacht, de ontvangende autoriteit te raadplegen. Wanneer het overdrachtsverzoek voortvloeit uit overleg overeenkomstig het kaderbesluit over jurisdictiegeschillen, hoeft geen verder overleg te worden gevoerd, behalve wanneer nieuwe omstandigheden dat noodzakelijk maken.
- (15 ter) Wanneer de ontvangende autoriteit de overdracht van de strafvervolging aanvaardt, wordt de procedure in de lidstaat van de overdragende autoriteit opgeschort of gestaakt, met uitzondering van onderzoek of voorlopige maatregelen die nodig kunnen zijn om aan een verzoek om wederzijdse rechtshulp te voldoen, of om een op instrumenten inzake wederzijdse erkenning gebaseerde rechterlijke beslissing ten uitvoer te leggen. In dat geval kan de overdragen autoriteit een termijn aangeven voor die rechterlijke beslissing of dat verzoek¹. (...). Indien zulks in het nationale recht is voorzien, kan de overdragende autoriteit evenwel te allen tijde besluiten (...) de voorlopige maatregelen te beëindigen.
- (16) Indien de vervolging overeenkomstig dit [...] is overgedragen, past de ontvangende autoriteit het nationale recht en de nationale procedures toe.
- (16 bis) Met het oog op een zo ruim mogelijke en daadwerkelijke toepassing van de bij dit [...] vastgestelde regeling door alle lidstaten dient de ontvangende autoriteit, wanneer haar nationale recht voorziet in de toepassing van een levenslange vrijheidsstraf of een maatregel welke levenslange vrijheidsbeneming meebrengt, te overwegen desgevraagd een garantie te verstrekken dat overeenkomstig het nationale rechtsstelsel van die lidstaat een herziening van de opgelegde straf of maatregel - op verzoek of ten laatste na 20 jaar - zal plaatsvinden, dan wel gratiemaatregelen waarvoor de betrokkene krachtens de nationale wetgeving of praktijk van die lidstaat in aanmerking kan komen, strekkende tot niet-uitvoering van die straf of maatregel, kunnen worden toegepast.

¹ Tekst gewijzigd naar aanleiding van opmerking van een delegatie. Deze delegatie handhaaft haar voorbehoud bij artikel 16, lid 1 bis.

- (16 ter) Bij de overdracht van strafvervolgning tussen de lidstaten overeenkomstig het onderhavige [...] wordt het "ne bis in idem"-beginsel toegepast, zoals dat is neergelegd in de artikelen 54 tot en met 58 van de Overeenkomst ter uitvoering van het tussen de regeringen van de staten van de Benelux Economische Unie, de Bondsrepubliek Duitsland en de Franse Republiek op 14 juni 1985 te Schengen gesloten Akkoord betreffende de geleidelijke afschaffing van de controles aan de gemeenschappelijke grenzen en zoals het is uitgelegd door het Hof van Justitie.
- (17) Dit [...] vormt geen juridische basis voor het aanhouden van personen met het oog op hun overbrenging naar een andere lidstaat opdat laatstgenoemde tegen de betrokkenen vervolging kan instellen.
- (17bis) Dit [...] eerbiedigt het in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap vastgelegde subsidiariteitsbeginsel, aangezien het de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten beoogt, hetgeen niet voldoende door de lidstaten afzonderlijk kan worden verwezenlijkt en een gecoördineerd optreden op het niveau van de Europese Unie vereist. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel, neergelegd in artikel 5 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, gaat dit [...] niet verder dan wat nodig is om deze doelstelling te verwezenlijken.
- (18) Dit [...] eerbiedigt de grondrechten en voldoet aan de beginselen die worden erkend bij artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en zijn weergegeven in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name in hoofdstuk VI. Niets in dit [...] staat eraan in de weg dat de samenwerking kan worden geweigerd, indien er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat de vervolging tegen een persoon is ingesteld op grond van zijn geslacht, ras, godsdienst, etnische afstamming, nationaliteit, taal, politieke overtuiging of seksuele geaardheid, of dat de positie van die persoon op een van deze gronden kan worden aangetast,

HEEFT ... VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doelstelling en werkingssfeer

Met dit [...] wordt beoogd in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht de efficiëntie van de strafvervolgning te vergroten en de rechtsbedeling, met inbegrip van de legitieme belangen van het slachtoffer en de verdachte of beklaagde, te verbeteren door middel van gemeenschappelijke voorschriften die de overdracht van vervolging tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten vergemakkelijken.

Artikel 2

Grondrechten

Dit [...] kan niet tot gevolg hebben dat de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de beginselen, zoals die worden erkend in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, wordt aangetast.

Artikel 3

Definities

In dit [...] wordt verstaan onder:

- a) "strafbaar feit": een handeling die overeenkomstig het nationale strafrecht strafbaar is;
- b) "overdragende autoriteit": een autoriteit die bevoegd is een verzoek om overdracht van vervolging te verzenden en alle andere in dit [...] bedoelde maatregelen te nemen;
- c) "ontvangende autoriteit": een autoriteit die bevoegd is een verzoek om overdracht van vervolging in ontvangst te nemen en te bepalen of dat verzoek wordt aanvaard, en alle andere in dit [...] bedoelde maatregelen te nemen.

Artikel 4

Aanwijzing van overdragende en ontvangende autoriteiten

1. Elke lidstaat wijst de justitiële autoriteiten aan die krachtens het nationale recht bevoegd zijn om overeenkomstig dit [...] als overdragende en ontvangende autoriteit te handelen.
2. De lidstaten kunnen andere dan justitiële autoriteiten aanwijzen als overdragende en ontvangende autoriteit, mits deze autoriteiten volgens de nationale wetgeving en procedures bevoegd zijn gelijkwaardige beslissingen te nemen in binnenlandse strafprocedures.

3. Elke lidstaat kan, indien zijn interne organisatie zulks vereist, een of meer centrale autoriteiten aanwijzen om de overdragende en ontvangende autoriteiten te assisteren bij het administratief toezenden en in ontvangst nemen van de verzoeken.
4. Elke lidstaat stelt het secretariaat-generaal van de Raad in kennis van de overeenkomstig de leden 1 tot en met 3 aangewezen autoriteiten. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de ontvangen informatie beschikbaar aan alle lidstaten en de Commissie.

Artikel 5¹

Rechtsmacht

[...]

Artikel 6

Overdracht van vervolging

Elke lidstaat die overeenkomstig het nationale recht rechtsmacht heeft om een strafbaar feit te vervolgen, kan voor de toepassing van dit [...] afstand doen van vervolging van de verdachte of beklaagde of de vervolging opschorten of staken, zodat de vervolging met betrekking tot dat feit aan een andere lidstaat kan worden overgedragen.

¹ Een aantal delegaties plaatst vraagtekens bij de formulering die voor deze bepaling wordt voorgesteld. Sommige delegaties hebben tekstvoorstellen gedaan.

HOOFDSTUK 2

OVERDRACHT VAN VERVOLGING

Artikel 7¹

Voorwaarden voor het verzoeken om overdracht van vervolging

Indien een persoon ervan wordt verdacht of beschuldigd dat hij overeenkomstig het recht van een lidstaat een strafbare feit heeft gepleegd, kan de overdragende autoriteit van die lidstaat de ontvangende autoriteit van een andere lidstaat verzoeken de vervolging over te nemen, indien zulks in het belang is van een efficiënte en goede rechtsbedeling, in het bijzonder in één of meer van de volgende situaties:

- a) indien het strafbare feit volledig of gedeeltelijk op het grondgebied van de andere lidstaat is gepleegd, of indien het merendeel van de gevolgen van het feit of een aanzienlijk deel van de erdoor veroorzaakte schade zich situeert op het grondgebied van de andere lidstaat;
- b) indien de verdachte of beklaagde onderdaan is die in de andere lidstaat woont of daar zijn gewone verblijfplaats heeft;
- c)² indien aanzienlijke delen van het belangrijkste bewijsmateriaal zich in de andere lidstaat bevinden;
- d)³ indien in de andere lidstaat een strafprocedure tegen de verdachte of beklaagde loopt;
- e) indien in de andere lidstaat voor dezelfde of voor verwante feiten een strafprocedure wordt gevoerd waarbij andere personen betrokken zijn, met name wanneer zij betrekking heeft op dezelfde criminele organisatie;
- f)⁴ indien de verdachte of beklaagde in de andere lidstaat al een vrijheidsstraf ondergaat of die zal ondergaan;

¹ Zes delegaties handhaven een studievoorbehoud bij deze bepaling.

² Een delegatie maakt een studievoorbehoud bij dit punt omdat de lidstaat in deze situaties geen (originare) rechtsmacht heeft.

³ Eén delegatie stelde voor dit punt te schrappen. Deze delegatie stelde voor de punten d) en e) als volgt samen te voegen: "indien in de andere lidstaat voor dezelfde of voor verwante feiten een strafprocedure gevoerd wordt tegen de verdachte of de beklaagde, ook indien daar andere personen bij betrokken zijn, met name wanneer zij betrekking heeft op dezelfde criminele organisatie;"

⁴ Eén delegatie stelde voor dit punt te schrappen.

- (g) [geschrappt]
 - h) indien het slachtoffer onderdaan is die in de andere lidstaat woont of daar zijn gewone verblijfplaats heeft, of indien het slachtoffer een ander wezenlijk belang bij de overdracht van vervolging heeft¹.
2. [geschrappt]

Artikel 8

Verstrekken van informatie aan de verdachte of beklaagde

Voordat een verzoek om overdracht wordt ingediend, informeert de overdragende autoriteit, overeenkomstig de in het nationale recht bepaalde procedures, de verdachte of beklaagde over de beoogde overdracht, tenzij er goede redenen zijn om dit niet te doen. Indien de verdachte of beklaagde een standpunt inneemt ten aanzien van de overdracht, stelt de overdragende autoriteit de ontvangende autoriteit daarvan in kennis.

Artikel 9

Rechten van het slachtoffer

Voordat een verzoek om overdracht wordt ingediend, informeert de overdragende autoriteit, indien mogelijk en overeenkomstig de in het nationale recht vervatte procedures, het slachtoffer van het strafbare feit over de beoogde overdracht. Indien het slachtoffer een standpunt inneemt ten aanzien van de overdracht, stelt de overdragende autoriteit de ontvangende autoriteit daarvan in kennis.

Artikel 10

Procedure voor verzoeken om overdracht van vervolging

1. Voordat de overdragende autoriteit overeenkomstig artikel 7 een verzoek om overdracht van vervolging indient, stelt zij waar passend de ontvangende autoriteit daarvan in kennis en pleegt zij met deze overleg, in het bijzonder over de vraag of de ontvangende autoriteit de in artikel 12 bedoelde weigeringsgrond wenst in te roepen.

¹ Eén delegatie stelde voor de verwijzing naar een ander wezenlijk belang van het slachtoffer te schrappen.

2. Een verzoek om overdracht wordt schriftelijk gedaan met gebruikmaking van het standaard-formulier in de bijlage, en gaat vergezeld van relevante informatie. Het verzoek wordt door de overdragende autoriteit rechtstreeks toegezonden aan de ontvangende autoriteit in enigerlei vorm die toelaat dat het schriftelijk wordt vastgelegd en die de ontvangende autoriteit in staat stelt de echtheid ervan vast te stellen. Alle andere ambtelijke mededelingen worden eveneens rechtstreeks door deze autoriteiten uitgewisseld.
3. Telkens wanneer zulks passend wordt geacht, kan de ontvangende autoriteit verzoeken om aanvullende informatie die zij nodig acht om een beslissing te nemen over het verzoek. De overdragende autoriteit geeft onverwijld gevolg aan het verzoek.
4. Wanneer de ontvangende autoriteit de overdracht van vervolging heeft aanvaard, zendt de overdragende autoriteit het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het strafdossier, belangrijke delen daarvan of gelijkwaardige documenten, en andere relevante documenten toe.
5. [geschrapt]
6. [geschrapt]
7. Indien de overdragende autoriteit de identiteit van de ontvangende autoriteit niet kent, wint zij de nodige inlichtingen in, onder meer bij de contactpunten van het Europees justitieel netwerk, om de nadere gegevens over de ontvangende autoriteit te verkrijgen.
8. Indien de autoriteit die het verzoek ontvangt, niet de bevoegde autoriteit is in de zin van artikel 4, zendt deze het verzoek ambtshalve door aan de bevoegde autoriteit, en stelt zij de overdragende autoriteit onverwijld hiervan in kennis.

Artikel 10 bis

Informatie van de overdragende autoriteit

De overdragende autoriteit stelt de ontvangende autoriteit in kennis van alle procedurele handelingen of maatregelen die in de lidstaat van de overdragende autoriteit met betrekking tot de strafprocedure hebben plaatsgevonden na de toezending van het verzoek. Deze mededeling gaat vergezeld van alle relevante documenten.

Artikel 10 ter

Intrekking van het verzoek

Zolang de ontvangende autoriteit nog niet heeft beslist de overdracht te aanvaarden, overeenkomstig artikel 13, lid 1, kan de overdragende autoriteit het verzoek om overdracht op ieder moment intrekken.

Artikel 11

Belemmeringen voor de overdracht

1. Een verzoek om overdracht van vervolging wordt niet aanvaard indien de handeling die ten grondslag ligt aan dat verzoek geen strafbaar feit is overeenkomstig het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit.
2. Daarnaast wordt een verzoek om overdracht van vervolging niet aanvaard indien overeenkomstig het nationale recht van die lidstaat tegen de verdachte of beklaagde geen strafvervolging kan worden ingesteld in verband met de feiten die ten grondslag liggen aan het verzoek, in de volgende gevallen:
 - a) het instellen van strafvervolging zou leiden tot een inbreuk op het ne bis in idem-beginsel;
 - b) de verdachte kan, vanwege zijn leeftijd, niet strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld voor het strafbare feit;
 - c) overeenkomstig het recht van die lidstaat kan wegens een immuniteit of voorrecht geen procedure worden ingesteld;
 - d) de strafvervolging is overeenkomstig het recht van die lidstaat verjaard;
 - e) het strafbare feit komt overeenkomstig het recht van die lidstaat in aanmerking voor amnestie; of
 - f) het nationale recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit zou in een gelijkwaardig nationaal geval om andere redenen vervolging in de weg staan.

Artikel 12
Weigeringsgrond

1. [geschrapt]
- 1 bis. De ontvangende autoriteit kan beslissen een overdracht te weigeren, indien deze haars inziens niet in het belang is van een efficiënte en goede rechtsbedeling als bedoeld in artikel 7.
2. [geschrapt]
3. Alvorens te besluiten een overdracht te weigeren overlegt de ontvangende autoriteit, waar passend, met de overdragende autoriteit.

Artikel 13
Beslissing van de ontvangende autoriteit

1. Bij ontvangst van een verzoek om overdracht van vervolging gaat de ontvangende autoriteit binnen de termijn die door de overdragende autoriteit is aangegeven, of, indien er geen termijn is aangegeven, onverwijld, na of de overdracht van vervolging kan worden aanvaard, en neemt zij de nodige maatregelen om het verzoek overeenkomstig het nationale recht in te willigen. Indien de overdragende autoriteit een termijn aangeeft, doet zij dat met opgave van redenen.
- 1 bis. Indien de ontvangende autoriteit geen beslissing kan nemen binnen de termijn die door de overdragende autoriteit is gesteld, stelt zij deze autoriteit onmiddellijk in kennis van de redenen daarvoor, en geeft zij aan binnen welke termijn zij de beslissing zal nemen.
2. De ontvangende autoriteit stelt de overdragende autoriteit in enigerlei vorm die toelaat dat zulks schriftelijk wordt vastgelegd onverwijld in kennis van haar beslissing. Indien de ontvangende autoriteit beslist de overdracht niet te aanvaarden, overeenkomstig artikel 11, of de overdracht te weigeren, overeenkomstig artikel 12, stelt zij de overdragende autoriteit in kennis van de redenen daarvoor.

Artikel 14
Overleg tussen de overdragende en de ontvangende autoriteit

Ter wille van een vlotte en efficiënte toepassing van dit [...] kunnen de overdragende en de ontvangende autoriteit, telkens wanneer dat nodig wordt geacht, met elkaar overleg plegen, onverminderd artikel 10, lid 1, en artikel 12, lid 1 bis.

Artikel 15

Samenwerking met Eurojust en het Europees justitieel netwerk

De overdragende en de ontvangende autoriteit kunnen, in elk stadium van de procedure, Eurojust of het Europees justitieel netwerk om bijstand vragen.

Artikel 16

Gevolgen in de lidstaat van de overdragende autoriteit

1. Uiterlijk bij ontvangst van de kennisgeving van de aanvaarding door de ontvangende autoriteit van de overdracht van vervolging wordt in de lidstaat van de overdragende autoriteit de strafprocedure waarop het verzoek om overdracht betrekking heeft, overeenkomstig het nationale recht opgeschort of gestaakt.
- 1 bis. Onverminderd lid 1 kan de overdragende autoriteit, indien zulks in overeenstemming is met het nationale recht:
 - a) het nodige onderzoek verrichten om aan een verzoek om wederzijdse rechtshulp te voldoen, of om een op instrumenten inzake wederzijdse erkenning gebaseerde rechterlijke beslissing ten uitvoer te leggen;
 - b) het nodige onderzoek voortzetten en voorlopige maatregelen waartoe eerder was besloten, handhaven wanneer die nodig zijn om een op instrumenten inzake wederzijdse erkenning gebaseerde rechterlijke beslissing ten uitvoer te leggen, of om aan een verzoek om wederzijdse rechtshulp te voldoen indien de ontvangende autoriteit aangeeft de beslissing of het verzoek te zullen doorzenden¹.
2. Indien de ontvangende autoriteit besluit de strafprocedure waarop het verzoek betrekking heeft, te staken, kan de overdragende autoriteit een strafprocedure instellen of heropenen.
3. [geschrapt]
- 4². De voorgaande leden doen geen afbreuk aan het recht van het slachtoffer om een strafprocedure in te stellen jegens de dader in de lidstaat van de overdragende autoriteit, indien het nationale recht van die lidstaat daarin voorziet.

¹ Studievoorbehoud van één delegatie zoals vermeld in de voetnoot bij overweging 15 ter.

² In het formulier in bijlage I zal een punt worden toegevoegd in het vakje betreffende de gegevens van het slachtoffer. De overdragende autoriteit moet aangeven of het slachtoffer in kennis is gesteld van de overdracht, en of het recht van de lidstaat van de overdragende autoriteit het slachtoffer in staat stelt een strafprocedure in te stellen.

Artikel 17

Gevolgen in de lidstaat van de ontvangende autoriteit

1. De overgedragen vervolging wordt beheerst door het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit.
2. Indien verenigbaar met het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit, heeft elke handeling die ten behoeve van de strafprocedure of het vooronderzoek wordt gesteld in de lidstaat van de overdragende autoriteit, of elke handeling die de verjaringstermijn onderbreekt of schorst, in de andere lidstaat dezelfde geldigheid als wanneer zij in die lidstaat of door de autoriteiten van die lidstaat zou zijn gesteld.
3. [geschrapt]
4. Indien de vervolging afhankelijk is van een klacht in beide lidstaten, is de klacht die is ingediend in de lidstaat van de overdragende autoriteit ook geldig in de lidstaat aan dewelke de strafvordering is overgedragen. I
5. Indien het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit voorschrijft dat een klacht wordt ingediend of een ander middel wordt gebruikt om strafvordering in te stellen, moeten deze formaliteiten worden vervuld binnen de in het recht van die lidstaat gestelde termijn. De overdragende autoriteit en, indien mogelijk, het slachtoffer van het strafbaar feit, worden hiervan in kennis gesteld.
- 6¹. In de lidstaat van de ontvangende autoriteit is op het strafbaar feit de straf van toepassing die het nationale recht voorschrijft, tenzij anders bepaald. Indien de rechtsmacht uitsluitend op artikel 5 berust, mag de straf die wordt opgelegd in de lidstaat aan dewelke de vervolging is overgedragen, niet zwaarder zijn dan die welke in het recht van de lidstaat van de overdragende autoriteit is voorzien.

¹ Studievoorbehoud van twee delegaties. Drie delegaties handhaven hun voorstel om deze bepaling te schrappen. maar omdat dit aspect samenhangt met artikel 5, zal het verder besproken worden zodra over dat artikel overeenstemming is bereikt.

Artikel 18

Informatie van de ontvangende autoriteit

De ontvangende autoriteit stelt de overdragende autoriteit schriftelijk in kennis van de onderbreking van de strafprocedure of van elke beslissing die aan het einde van de strafprocedure wordt gegeven, waarbij zij aangeeft of die beslissing een belemmering vormt voor verdere vervolging overeenkomstig het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit, en van andere waardevolle informatie. Indien mogelijk zendt zij haar een afschrift van de schriftelijke beslissing toe.

Artikel 19

Talen

1. Het formulier in de bijlage en de andere schriftelijke informatie die bij het verzoek wordt gevoegd, worden vertaald in de officiële taal of in één van de officiële talen van de lidstaat aan dewelke zij worden toegezonden, met inbegrip van aanvullende informatie die overeenkomstig artikel 10, lid 3, en artikel 10, lid 4, aan de ontvangende autoriteit wordt toegezonden.
2. Elke lidstaat kan, bij de vaststelling van dit [...] of later, in een bij het secretariaat-generaal van de Raad neer te leggen verklaring meedelen dat hij een vertaling in een of meer andere officiële talen van de instellingen van de Europese Unie aanvaardt. Het secretariaat-generaal stelt die informatie ter beschikking van de andere lidstaten en de Commissie.

Artikel 20¹

Kosten

De lidstaten vragen van elkaar geen vergoeding van de kosten die rechtstreeks voortvloeien uit de toepassing van dit [...].

¹ Studievoorbehoud van één delegatie.

HOOFDSTUK 4

SLOTBEPALINGEN

Artikel 21

Verhouding tot andere overeenkomsten en regelingen

1. Met ingang van de in artikel 22, lid 1, genoemde datum zijn op de betrekkingen tussen de lidstaten die gebonden zijn door het Verdrag betreffende de overdracht van strafvervolgning van de Raad van Europa de bepalingen van dit [...] van toepassing, in plaats van de corresponderende bepalingen van dat verdrag.
2. De lidstaten mogen de bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen die van kracht zijn, blijven toepassen voor zover deze verder reiken dan de doelstellingen van dit [...] en ertoe bijdragen de overdracht van strafvervolgning verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken.
3. De lidstaten kunnen na de inwerkingtreding van dit [...] bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen sluiten, voor zover deze verder reiken dan de bepalingen van dit [...] en ertoe bijdragen de overdracht van strafvervolgning verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken.
4. De lidstaten geven de Raad en de Commissie uiterlijk [...] kennis van de in lid 2 bedoelde overeenkomsten en regelingen die zij willen blijven toepassen. De lidstaten geven de Raad en de Commissie ook kennis van iedere nieuwe overeenkomst of regeling in de zin van lid 3, binnen drie maanden na de ondertekening daarvan.

Artikel 22

Toepassing

1. De lidstaten treffen de nodige maatregelen om uiterlijk [...] ¹ aan dit [...] te voldoen.

¹ Vanwege de wijziging van de rechtsgrondslag wordt in dit stadium geen termijn voor de uitvoering voorgesteld.

2. De lidstaten delen het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst mee van de bepalingen waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit [...] in hun nationale recht omzetten.

Artikel 22 bis

Toetsing

1. Uiterlijk XXXX wordt door de Commissie een verslag opgesteld, op grond van de informatie die zij overeenkomstig artikel 22, lid 2, van de lidstaten heeft ontvangen.
2. Op basis van dit verslag beoordeelt de Raad:
 - a) in hoeverre de lidstaten de nodige maatregelen hebben getroffen om aan dit [...] te voldoen; en
 - b) de toepassing van dit [...].

Artikel 23 Inwerkingtreding

Dit [...] treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Gedaan te

Voor de Raad

De voorzitter

BIJLAGE

FORMULIER VOOR DE OVERDRACHT VAN STRAFVERVOLGING (bedoeld in artikel 10 van)

Dit formulier wordt gebruikt als:

middel tot kennisgeving en raadpleging inzake een mogelijke overdracht van vervolging
verzoek om overdracht van vervolging

Lidstaat van de overdragende autoriteit:

Lidstaat van de ontvangende autoriteit:

Overdragende autoriteit (of andere autoriteit bedoeld in artikel 4) - contactgegevens:

Naam:

Adres:

Tel.: (landnummer) (netnummer)

Fax: (landnummer) (netnummer)

Gegevens van de contactpersoon of -personen:

Naam:

Functie (titel/rang):

Dossiernummer:

Tel.: (landnummer) (netnummer)

Fax: (landnummer) (netnummer)

E-mailadres (indien beschikbaar):

Geraadpleegde ontvangende autoriteit:

Naam:

Adres:

Raadgeving heeft niet plaatsgevonden.

Nadere gegevens van de gecontacteerde persoon/personen indien de ontvangende autoriteit is geraadpleegd:

Naam:

Functie (titel/rang):

Dossiernummer (indien bekend):

Tel.: (landnummer) (netnummer)

Fax: (landnummer) (netnummer)

E-mailadres (indien beschikbaar):

Gegevens betreffende de verdachte(n):

Naam:

Nationaliteit:

Geboortedatum:

Geboorteplaats:

Persoonsnummer of socialeverzekeringsnummer (indien beschikbaar):

Adres:

Taal of talen die de persoon verstaat (indien bekend):

De verdachte is geïnformeerd over de voorgenomen overdracht.

De verdachte heeft een oordeel over de voorgenomen overdracht kenbaar gemaakt. Het oordeel van de verdachte:

Beschrijving van het/de ten laste gelegde strafbare feit(en) (met vermelding van plaats, tijdstip en toedracht):

Aard en wettelijke omschrijving van het/de ten laste gelegde strafbare feit(en):

Het strafdossier of een gewaarmerkt afschrift daarvan is bijgevoegd.

Relevante onderdelen van het strafdossier of van het gewaarmerkte afschrift daarvan zijn bijgevoegd.

Een afschrift van de toepasselijke wetgeving is bijgevoegd.

Een afschrift van de toepasselijke wetgeving is niet bijgevoegd. Vermelding van toepasselijke wetgeving:

Criteria voor een verzoek om overdracht van vervolging:

het strafbare feit is geheel of gedeeltelijk gepleegd op het grondgebied van de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

het grootste deel van de gevolgen of een substantieel deel van de schade situeert zich op het grondgebied van de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

de verdachte heeft zijn gewone verblijfplaats in de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

aanzienlijke delen van het belangrijkste bewijsmateriaal bevinden zich in de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

in de lidstaat van de ontvangende autoriteit loopt een strafprocedure tegen de verdachte;

in de lidstaat van de ontvangende autoriteit wordt voor dezelfde of voor verwante feiten een strafprocedure gevoerd waarbij andere personen betrokken zijn (met name wanneer deze betrekking heeft op dezelfde criminele organisatie);

de verdachte ondergaat in de lidstaat van de ontvangende autoriteit al een vrijheidsstraf of zal die daar ondergaan;

tenuitvoerlegging van de straf in de lidstaat van de ontvangende autoriteit kan de vooruitzichten voor sociale reclassering van de gevonnisse verbeteren;

er zijn andere redenen waarom het vonnis beter in de lidstaat van de ontvangende autoriteit ten uitvoer kan worden gelegd;

Gelieve deze redenen te vermelden:

de verdachte heeft zijn gewone verblijfplaats in de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

het slachtoffer heeft een ander significant belang bij overdracht van de vervolging.

Gelieve toe te lichten:

Bereikte fase van de vervolging, met inbegrip van eventuele procedurele stappen die in de lidstaat van de overdragende autoriteit zijn genomen:

Informatie over tot dusver verzameld bewijsmateriaal:

Gegevens betreffende het/de slachtoffer(s) (indien van toepassing):

Naam:

Nationaliteit:

Geboortedatum:

Geboorteplaats:

Persoonsnummer of socialeverzekeringsnummer (indien beschikbaar):

Adres:

Taal of talen die de persoon verstaat (indien bekend):

Andere belangrijke gegevens:

Het slachtoffer is geïnformeerd over de voorgenomen overdracht.

Aanvullende informatie:

De volgende andere relevante documenten zijn bijgevoegd:

Handtekening, datum en officiële stempel: